

Huisvesting voor arbeidsmigranten: bij elkaar aan de rand van de stad. En Nederlanders verdienen er lekker aan.

JOOST DE VRIES / VK BEELD AURELIE GEURTS

Om Polen te verleiden

Onze economie zou niet meer zonder hen kunnen, dus moeten we Oost-Europese arbeidsmigranten lokken. Onder meer met goede huisvesting. En daar kun je ook nog eens leuk aan verdienen, weten ze in Waalwijk.

De oude Jan Zeeman, halverwege de 70, zit onder een partytent op een bedrijventerrein aan de rand van Waalwijk. De textielrycoon is er gast bij de opening van een nieuwe flat voor arbeidsmigranten. Een klein deel van zijn vermogen investeerde hij in de grijs-groen-witte blokkendoos van vier verdiepingen die hier de afgelopen weken werd opgebouwd.

Huisvesting voor arbeidsmigranten is een maatschappelijk probleem. Van de circa 400.000 Oost-Europese gastarbeiders in Nederland heeft een kwart geen fatsoenlijke verblijfplek, constateerde expertisecentrum Flexwonen vorig jaar.

Wie niet met zijn geliefde woont, heeft in dit complex geen privacy.

Huisvesting voor arbeidsmigranten is ook business. In Midden-Brabant proost Zeeman op een goede deal: in het door hem gefinancierde complex wonen vierhonderd gastarbeiders, vooral Polen, Roemenen, Bulgaren, Slowaken. Het zijn mannen en vrouwen die in de nabijgelegen distributiecentra de bestellingen bij elkaar zoeken en klaarmaken voor verzending. Vorig jaar opende Bol.com in Waalwijk zijn grootste magazijn.

De migranten zijn helden, zo klinkt het op het feestje onder de partytent. Nederland kan niet zonder ze. Midden-Brabant alleen al telt er 26.000. 'De arbeidsmigrant verlaat huis en haard om hier bij te dragen aan onze economie. Zonder hen waren de schappen van de supermarkten leeg en werden onze pakketjes niet bezorgd.'

Een paar van die helden zitten een eindje verderop aan solide picknicktafels en sigaretje te roken. De festiviteiten gaan aan hen voorbij. Ze zijn niet uitgenodigd voor de vrolijke opening van hun huis. Wie er wel zijn: onder meer Zeeman, die met zijn Green Real Estate het lapje grond kocht van de gemeente. Harry van Zandwijk van bouwbedrijf Jan Snel dat de blokkendoos produceerde. Frank van Gool van uitzendbureau Otto dat de komende vijftien jaar het complex huurt van Jan Snel, en de Waalwijkse wethouder economische zaken Ronald Bakker (VVD).

Er is een riant parkeerterrein naast het arbeidersparadijs aangelegd. Want zo mag deze huisvestingslocatie volgens de initiatiefnemers gerust worden gezien. 'We hebben zo veel mogelijkheden aan de behoefte van de migrant gedacht', zegt Van Gool. Zijn uitzendbureau is marktlieder in arbeidsmigranten. Otto heeft negenduzend Oost-Europeanen aan het werk in Nederland.

Het wooncomplex voor vierhonderd arbeidsmigranten op een bedrijventerrein aan de rand van Waalwijk.

De Poolse Paulina Koval is bezig met de was in haar appartement, dat ze deelt met drie anderen, twee mannen en een vrouw.

Op basis van eigen marketingonderzoek schat het bedrijf dat Nederland de komende twee jaar nog zo'n 100.000 tot 200.000 duizend migranten extra nodig heeft. 'The war for migrants is losgebarsten.' De vraag in heel West-Europa is groot. 'De Polen staan echt niet allemaal te springen om naar Nederland te gaan. De meesten willen naar Duitsland.' Goede huisvesting is nodig om ze te verleiden.

Het gebouw doet aan als eeh studentcomplex. Beneden een ruime hal, een sportruimte, een pingpong-tafel, twee dartborden. Verder kale gangen met veel deuren. Op elke deur staat een oud-Hollands tafereel afgebeeld: molens, Amsterdams grachten. Een kamer voor twee is met 20 vierkante meter precies groot genoeg om de goedkeuring te krijgen van Stichting Normering Flexwonen, die sinds 2012 toeziet op migrantenhuisvesting. Het interieur: twee losse bedden, een tv, een paar gemakkelijke stoelen, een kleine badkamer, een keuken met inductieplaten en boiler. Sober, bijna knus. Appartementen voor vier zijn twee keer zo groot en bestaan uit een woonkamer en twee

slaapkamers. Je kan hier geen leven opbouwen, maar dat is ook niet de bedoeling. Bewoners blijven maximaal een jaar.

Een migrant betaalt 50 tot 60 euro per week huur. Huisvesting is business: een vol complex betekent minstens 80.000 euro huur per maand. Thomas (32) en Altona (22) uit Polen betalen graag de wekelijkse 100 euro voor hun 20 vierkante meter. Het stel werkt al twee jaar in Nederland, dit is hun mooiste woning tot nu toe. Het raam staat open, in het kozijn hangt een wasrek. Ze werken in het distributiecentrum van Jumbo. 'Het verdient goed, 13 euro per uur.'

droom

Paulina Koval (26) uit het Poolse Poznan is hier voor het eerst. Ze werkt in het magazijn van Albert Heijn in Rotterdam en reist dagelijks op en neer met het busje van het uitzendbureau. 'We moeten veel lopen, maar het werk is makkelijk.' Ze blijft totdat ze genoeg heeft verdiend om naar India te gaan. Een eigen yogastudio is

de droom. Nee, ze vindt de huisvesting niet ideaal: 'De kamer is te klein.' Ze deelt een appartement met drie anderen, twee mannen en een vrouw. Wie niet met zijn geliefde woont, heeft in dit complex geen privacy.

Deze flat moet een voorbeeld zijn voor andere gemeenten, zegt Van Gool. In Waalwijk heeft hij wethouder Bakker aan zijn zijde. De stad telt duizenden werkmigranten, het leidt geregeld tot spanningen. Vooral kamerverhuur in woonwijken stuit op klachten van omwonenden. In de wijk Het Fort kreeg een woninggeenar een vergunning om zijn huis te verhuren aan vijftien migranten. Toen de buurt in opstand kwam, veranderde de gemeente het beleid: zo veel mensen in één woning mag niet meer. Maar de vergunning voor dit huis kon niet meer worden ingetrokken.

Nee, dan liever zo'n complex op een 'perifere locatie', zegt Bakker. Met dit project had bijna niemand moeite. Er waren inspraakavonden, klankbordgroepen. In totaal maakten drie mensen bezwaar.